

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความจริงกับความปลอม

(ท่านผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๒๔ ท่านใหม่ พลตรีชูรัตน์ เสน่ห์เมืองพร้อมครอบครัวและกำลังพล เนื่องจากมารับตำแหน่งใหม่ที่จังหวัดอุดร ขอถวายทองคำ ๒ บาท ไถ่ชีวิตโค ๑ ตัว) เออ ถวายทองคำ ๒ บาท ไถ่ชีวิตโค ๑ ตัว ขอให้หลวงตาอายุยืน ๑๒๐ ปี มีสุขภาพแข็งแรงตลอดไป (ท่านผู้บัญชาการบอกว่าหลวงตามีอะไรให้ทหารรับใช้ยินดีทั้งหมดครับ เป็นลูกศิษย์หลวงตาหมดครับ) เออ พอใจๆ

ทองคำเราที่ได้เข้าสู่คลังหลวงมันเท่าไรแล้วสิมแล้วนะ (๑๑,๘๓๑ กิโลกรัม) ๑๑,๘๓๑ กิโล ทองคำสำหรับเข้าคลังหลวง เหล่านี้เข้าทั้งหมดนี้ รวมทั้งหมดทองคำดูจะได้อะไรอยู่ เราสิม (๑๑,๘๓๑ กิโลกรัม)

ลูกบั้งอรและครอบครัวขออน้อมถวายน้ำตาลทรายจำนวน ๘,๕๐๐ ถุง ถุงละครึ่งกิโล น้ำปลาจำนวน ๑,๒๐๐ ขวด น้ำมันพืชจำนวน ๑๒๐ ขวด กาแฟดำจำนวน ๑,๐๐๐ กระป๋อง ขนมปังปิ้งจำนวน ๕๐๐ ปิ้ง ผ้าขาวจำนวน ๓ พับ จักรเย็บผ้าจำนวน ๕ ตัว เป็นของคุณแม่บั้งอรจากเมืองชล ท่านพฤกษ์เป็นลูกของแม่บั้งอรที่ไปมาอยู่ตลอดกับวัดนี้กับทางเมืองชล เอาของมาถวาย

นี่ละที่ถูกเขาฟ้องขึ้นทางส่วนรวมด้วยนะ เป็นความเสียหายมากมายเสียด้วย พอดีผู้ที่จะแก้ฟ้องก็คือเราเอง พอดีกัน คือเขาฟ้องมาว่าท่านพฤกษ์ที่สร้างวัดอยู่เขาเขี้ยวเอาเงินจากที่วัดเขาเขี้ยวมาทำรีสอร์ทริสแอดอะไร เขาฟ้องออกมา พอดีสถานที่ที่ท่านพฤกษ์อยู่เราก็ไปเห็นด้วย ไปเห็นทุกอย่างด้วย เราก็แก้ทันที่เดี๋ยวนั้น กระจายไปหมด เจียบไม่มีคำตอบเราเลยแสดงว่ายอมแล้ว

คือเขาเขี้ยวนะท่านพฤกษ์ท่านไปอยู่ที่นั่น แล้วเขาหาว่าท่านพฤกษ์เอาเงินมาสร้างรีสอร์ทอะไรๆ ว่าอย่างนั้น แล้วเขาเขี้ยวก็มีกุฎิสามสี่หลังเฉพะพระเดินจงกรมภาวนาเท่านั้น โรงงโรงงานผลิตเงินทองมานี้ไม่มีนะ พอเราได้ยินอย่างนี้เราก็อ่านขึ้นเดี๋ยวนั้น ตอบกันเดี๋ยวนั้นเลย เจียบเลย แสดงว่าแพ้วเรา อย่างนั้นละมนุษย์ ไม่ได้คิดได้อ่านอะไรเลย มันหาเรื่องใส่กัน พอดีเหตุการณ์เหล่านี้เราไปเห็นหมดนะซิ เราแก้ที่เดียวพร้อมหมดเลย

ท่านพฤกษ์ท่านอยู่เขาเขี้ยว สถานที่อยู่ของท่านสวยงามมาก คำว่าสวยงามคือสวยงามพวกป่าพวกดง สัตว์เต็มอยู่นั้นนะ พระกับสัตว์เป็นเพื่อนกันอยู่หลังเขาเขี้ยวนะ มีทุกอย่าง พวกสัตว์พวกเนื้อพวกเสือพวกหมี สัตว์ต่างๆ เต็ม เราขึ้นไปดูแล้วนะนี่ เพราะฉะนั้นใครมาพูดอะไรขัดต่อความเป็นจริงเราจึงตอบทันทีเลย อันนี้ก็เหมือนกัน

ว่าเอาเงินมาสร้างรีสอร์ท สถานที่ที่จะผลิตเงินคือมีงานใช้ไหมล่ะ นี่งานก็ไม่มี เห็นแต่ทาง
 จกรม ไม่มีอะไรเลย มันหาเรื่องใส่กันได้นะ พอตีเราไปเห็นเสียด้วย เราแก้คำนั้นออก
 ทันทึ เจียบเลยจนกระทั่งปานนี้ นั่นละความจริงกับความปลอม พุดป่าๆ ถื่อนๆ มา
 เราเอาความจริงออกตอบเลย เพราะเราไปเห็นนี้ สถานที่ภาวนาของพระกรรมฐานที่
 ไหนๆ เราไปทั้งนั้นละ ทางเมืองชลก็เขาเขียว ท่านพฤษ์ละอยู่ที่นั่น

วันนี้เป็นวันอะไร (วันพฤหัสบดีเจ้าคะ) วันที่ ๙ วันพฤหัสบดี มันจำไม่ได้หลงตา
 เตียนนี้สะกดการันต์ก็ไม่ถูก หลงลืมไปหมด พวกสะกดการันต์ เขียนหนังสือไม่ถูก อ่าน
 ก็ผิดพลาดไป เขียนก็ผิดอ่านก็ผิดไปเรื่อย หลงหน้าหลงหลังแล้วเตียนนี้ ไม่ได้เรื่อง
 อะไร ความแค้นแค้นมาแล้ว ความจดความจำเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ นี่ลดเข้ามา หดเข้ามา
 อย่างนั้นละ ยังเหลือแต่ใจรู้ กิริยาอาการของใจนี้หลงลืมไปหมด ไม่เหมือนแต่ก่อน มัน
 ชำรุดทุกอย่างแหละ วันนี้เป็นวันพฤหัสบดี วันที่ ๙ เห็นคนมาวัดมากนั้นละเราจึงถามว่ามี
 งานมีการอะไรบ้าง

เราไม่สบายมาหลายวันแล้วเป็นอะไรก็ไม่รู้ ฉันทันทีไม่ได้ ทนฉันไป อยู่กับ
 หมู่กับเพื่อนเป็นอย่งนั้น ถ้าอยู่ลำพังคนเดียวไม่ฉัน อยู่ในป่าในเขาอย่างนั้นละ เราไม่
 เคยปรากฏตั้งแต่หยุดเรียนออกปฏิบัติแล้วนี่มันเจ็บไข้ได้ป่วย บิณฑบาตไม่ได้ ยังฉันอยู่
 ไม่เคยมี เมื่อมันเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วไม่ไหววันนั้นไม่ฉันๆ ตลอดไปเลยนะ เป็นอย่งนั้น
 ละ เตียนนี้มันหลงลืม แต่ก่อนไปอยู่ในป่าในเขาเป็นอย่งนั้นละ เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยนี้ไม่
 ฉัน ไม่บิณฑบาต หยุดสักก็วันก็หยุดไป ถ้ามันพอฉันได้ก็บิณฑบาตมาฉันแล้วฉัน ถ้า
 ธรรมดาแล้วบิณฑบาตไม่ได้ก็ไม่ฉันเลย

การฝึกกรรมฐานนี้เหมือนออกแนวรบ รบกับกิเลสนั้นละ ต้องเข้มแข็งทุกอย่าง
 อ่อนแอทำอะไรไม่ได้ ต้องเข้มแข็งทุกอย่าง ประกอบความพากความเพียร เข้มแข็งทุก
 อย่างนั้นละ ไม่เช่นนั้นกิเลสมันไม่เคยอ่อนกับใครละ ถ้าธรรมะอ่อนมันเหยียบหัวไปเลย
 ถ้าเราแข็งค่อยยังชั่วหน่อย

วันนี้ไม่มีอะไรละคนก็มามาก ถ้าวันว่างเข้าศีลเข้าธรรมก็ดี จิตใจที่เข้าใกล้ซัดติด
 พันต่ออรรถต่อธรรมนี้ พวกพินพวกไฟพวกกิเลสตัณหาที่มันคอยจะเผาหัวคนนั้น มันก็
 ค่อยหมอบลงๆ ถ้าห่างเหินจากวัดจากวาแล้วอันนี้โผล่หัวขึ้นมาละ เผาไปหมดเลย วันนี้
 ก็ไม่มีอะไรละ พี่น้องทั้งหลายมาฟังอรรถฟังธรรมก็ให้นำไปทำประโยชน์นะ

วัดก็เป็นตัวอย่างของชาวบ้านนั่นเอง พระเองหัวหน้าเป็นตัวอย่างของพระทั้งวัด
 ออกจากนั้นก็ป็นคตธรรมอันดีงาม ใครมาก็ได้วัดดูวา ดูเป็นอย่างไรวัดของท่านเป็น
 อย่งไร วัดมีกฏมีเกณฑ์มีเหตุมีผล ต้องมีระเบียบเรียบร้อยเป็นของสวยงามนำดูน่าชม
 น่ากราบไหว้บูชา ไ้แบบโกโรโกโส เข้าไปในวัดมองดูวัดแล้วก็ไม่อยากดูพระแหละ

เหมือนรู้เลยนะ เข้าไปดูวัดปื๊ดที่นั่นก็ดูพระในทันทีทันใด ข้อวัตรปฏิบัติความเรียบร้อย
แห่งศีลแห่งธรรมอยู่กับพระ พระเป็นผู้จัดทำสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ ถ้าพระเหลวไหลแล้ว
อาการทุกอย่างที่แสดงออกในวัดในวาก็เป็นของไม่น่าดูไปหมดนั่นละ

เพราะฉะนั้นเรื่องศีลเรื่องธรรม หลักธรรมหลักวินัยจึงเป็นของจำเป็นมาก
ทีเดียว เราก็ให้นำไปปฏิบัติต่อตัวของเรา อย่าสักแต่ว่าอยู่ สักแต่ว่าไป กินแล้วนอน
ก่อนแล้วมันใช้ไม่ได้นะ วันนี้ก็ไม่มีอะไรละ มีเท่านั้น จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ